

MILFORD SOUND, FIORDY

CELÁ PLANÉTA NA DVOCH OSTROVOCH

Nový Zéland nestačí počuť. Najmä neuveriteľne príťažlivý južný ostrov je treba vidieť na vlastné oči a zažiť na vlastnej koži. Tak rapídne sa meniacu krajinu každých pár stoviek kilometrov nenájdete nikde inde na svete. Dažďové pralesy, chrliace sopky, čarovné fjordy, tyrkysové jazerá ako z fotošopu, dych vyrážajúce vodopády, majestátne hory, nádherné ľadovce, čistulinké pláže s mnohofarebným pieskom? To je len zlomok toho, čo zanechá stopu v cestovateľskom srdci po návšteve dvoch malých fliačikov zeme u protinožcoch. Na Novom Zélande sa teda určite oplatí zašpiniť si trekovú obuv. Keďže južný ostrov je viac pestrý, vybrali sme sa na mesačné putovanie s predbežným plánom práve tam. Christchurch - Christchurch za 30 dní.

TYPICKY PRÁZDNA CESTA NA NOVOM ZÉLANDE, RADOSŤ CESTOVAŤ

BANKS PENINSULA NEĎALEKO CHRISTCHURCH

DOMÁCI TVOR – HOOKERS SEA LION,
RELAXUJE NA PLÁŽI V MIESTE WAIPAPA

PRÁZDNE LETISKO

Po prúde na medzinárodné letisko v Christchurch sme sa cítili ako vo filme. Na nočnom letisku napodiv ani nohy. Do rána chýbalo ešte pár hodín a prenajaté auto sme si mohli vyzdvihnúť až ráno. Naše spacáky tak skončili rozložené na pohodlných gaučových súpravách s výhľadom na zamračenú Dolnú zem. Super spánok.

PRÁZDNE CESTY

Štvorica československých cestovateľov dostala auto s plnou nádržou a podozrivo naivnou dôverou, že ho za mesiac prinesú naspäť v pôvodnom stave. Po krátkej návšteve čarovného „Ježišovho kostola“ sme vyrazili na juh. Už po pár minútach jazdy mimo civilizáciu sme dostali ten zvláštne štekľivý pocit v podbrušku, ktorý pozná každý cestovateľ, že toto bude pekelné nezabudnuteľný výlet. Krajina mala v zamračenom rannom svetle skutočne nádhernú fazónu. ÁNO! Sme na Novom Zélande! Po dvoch hodinách jazdy sme porátali autá na prstoch dvoch rúk. Bol to úžasný pocit. Napríklad nestretnúť nikoho len obyčajné ovce, obrovské stáda oviec! Podľa prieskumu žije na Novom Zélande 6-krát viac oviec ako ľudí. Nový Zéland totižto nežije len z turizmu. Po ceste medzi horami južne od Christchurch smerom na pohorie Hawkdun Range sme natrafili na jedno stádo a premávka sa pri prechode zastavila na hodinu. Bola to však príjemná pauza. Bača nám z diaľky zamával a prosil o trpezlivosť. My sme rákali ovce. Desaťtisíce. Zelené lúky zrazu zaplavila obrovská biela vlna oviec. Domáci sú tu na podobné „čakačky“ zvyknutí. Bačovi asistoval tucet chlpáčov. Radosť pozorovať.►►

RELAX NA PODVEČERNOM MÓLE, SEVERNÁ ČASŤ JUŽNÉHO OSTROVA

► TYRKYSOVÉ JAZERÁ

Po ovcami vykosených lúkach sme prešli pár desiatok kilometrov a ocitli sme sa medzi horami ako z rozprávky. Z každej strany nám na cestu vrhal tieň vrchol štítu. V podhorí čakalo na trpezlivého cestovateľa nejaké prekvapenie, ktoré určite stálo za dlhší trek. Najviac udivovali gýčovo tyrkysové jazerá uprostred horstva. Mali sme zrejme šťastie aj na farby. Na objavovanie Nového Zélandu sme si vybrali mesiac marec, kedy sa pomaly končilo leto a prichádzala farby meniaci novozélandská jeseň. Všetko hralo neuvěřiteľnými farbami. Kempovanie v takomto nádhernom prostredí, kde sa navyše nemusíte báť, že vám do stanu vlezie smrteľne jedovatý had, alebo zabľúdi zo slnka vynervovaný škorpión, je ozaj balzamom na dušu. Absolútne bezpečný kontinent trochu bizarne posadený hneď vedľa Austrálie, kde na človeka, či v buši alebo v mestách, číhajú desiatky jedovatých kamarátov je na neuverenie.

FJORDY

Južný Nový Zéland je preslávený svojimi fjordmi. Samozrejme, ak ste predtým navštívili fjordy v Nórsku, budete skvelo pripravení na nádielku super scenérie. Nový Zéland má tiež niečo do seba aj v tejto kategórii a určite za Škandináviu nezaostáva. Azda najznámejší je Milford Soud s vrcholom Mitre peak. Skutočne malebné miesto. V čase našej návštevy bolo sychravé počasie. Jazda úzkym kaňonom Earl Mountains smerom k preslávenému Milford dávala miestu ozajstnú atmosféru ako z dobrodružného filmu. Po stenách stekali obrovské vodopády z masívnych dažďov. Miestami sme si neboli istí, či stierače vydržia ten nápor vody z neba a chrliacich stien.

Po adrenalínovej jazde nás, chvalabohu, nezmiatlo z cesty a dostali sme do miesta Milford Sound. Stále lialo ako z krhle, pahorky boli zahalené do bielej hmly. Neopakovateľná atmosféra, no trochu nás zamrzelo, že slnečnú fotku ako z časopisu sa nám nepodarilo urobiť. Na tomto čarovnom mieste som v živote po rokoch už druhýkrát a počasie zase nepraje. Treba sa pohnúť. Miesta na pamäťovej karte sme zaplnili zapršanými a zahmlenými fotkami a pohli sme sa smerom k ľadovcom.

ĽADOVEC FRANTIŠKA JOZEFA

Vymočení sme vyrazili smerom k ľadovcom Franz Josef Glacier, no nemali sme šťastie, kvôli pretrvávajúcim búrkam sme sa na vrchol nedostali. Napriek intervenciám a silnému presviedčaniu českej polovice našej výpravy nás tam nepustili. Príliš nebezpečné! Toto by sa u nás v Tatrách nestalo. To aj trochu vysvetľuje, prečo je v sezóne pri zlom počasí v Tatrách toľko smrteľných úrazov. Na Novom Zélande vás do rizika jednoducho nepustia. Boli sme dosť sklamaní, ale na druhej odhodlaní zakempovať rovno pod najvyššou horou Mt. Cook.

DYCH VYRÁŽAJÚCE JAZERÁ UPROSTRED HORSTVA

Mt. COOK

Auto z požičovne malo v preberacích podmienkach jasne napísané nejazdiť off road. Dokonca nám to pripomenuli ako veľké „no-no-no“. Avšak po sklamaní z nedosiahnuteľného ľadovca sme sa „vykašľali“ na podmienky a riskli to do hôr na požičanom hatchbacku. Japonci nešetrili materiálom ani pri obyčajných autách. Poriadne naložená Toyota tortúru po skalách a štrku vydržala bez ujmy. Kempovačka pod najvyšším štítom Nového Zélandu bola ozajstným zážitkom. Len tam uprostred lúky. Nebolo treba žiadne povolenie. Bolo tam viacero dobrodruhov. Počasie sa upokojilo. Jasná noc predpovedala krásny nasledujúci deň. Mesiac nám ako upútavku nasvietil zasnežený vrcholec Mt. Cook. Pekná satisfakcia, ktorú sme sa rozhodli navštíviť trekom na susedný štít v Aoraki Mt. Cook National park. Poriadne nabalení sme sa po 6 hodinách v studenom počasí dostali na vrchol. Pod ním stála malá drevená búdka, zrejme jednoduchá nocľaháreň. Za stolom olovrantovali premrznutí dobrodruhovia. Argentíneec, Japonec a Austráľčan. Mali namierené vyššie. Zapísali sme sa do knihy, kde sme po rýchlych prelistovaní nenašli žiadneho našinca. S radosťou nám poskočilo cestovateľské srdce. Áno, neboli tu žiadni „naší“ a ak aj áno, tak zrejme poriadne dlho nie. Premrznutí sme sa ponáhľali do našej základne, aby sme stihli ešte plánovaný bungee jumping. ►►

MESTO TAURANGA – SEVERNÝ OSTROV, NA UKÁŽKU

VŠADEPRÍTOMNÁ OVCA, STRETNETE JU ČASTEJŠIE AKO ČLOVEKA. V PREPOČTE NA JEDNÉHO ZÉLANĎANA PRIPADÁ 6 OVIEC

» KAWARU BRIDGE BUNGEE

Vraj sa tu skákal prvý ozajstný bungee jumping na svete. Kawaru bridge sme sa rozhodli skočiť aj my – 43-metrový skok do kaňonu, kde sa premávali kajakári. Paráda! Po prepočítaní váhy a nosnosti lana ešte prišla otázka od inštruktora, či sa chcem aj potopiť do vody. Jasné! Priviazaný za nohy som pri odpočítavaní od 10 nemohol cúvnuť. Ešte posledné zamávanie pred zoskokom do kamery a... Ponoril som sa do pol pása a nahltal tyrkysovej vody z kaňonu. Super pocit! Kawaru bridge, kde sa skákal prvý ozajstný komerčný bungee jump, zdolaný. Po pár sekundovom páde dole hlavou a kolísaní nad kaňonom sme potrebovali zvláštny oddych. Po krátkom oddychu sme ochutnali novozélandské dažďové pralesy. Podobné ako na Guinei, všetko zelené a husté, avšak bez otravného hmyzu a do nitky prepotených trčiek.

KONEČNÁ

Mesiac na precestovanie ostrova nestačí. Ak chcete vidieť všetko a pri peknom počasí, hádam aj štvrt' roka. Potom už stačí vybehnúť na severný ostrov na sopky a videli ste celý svet. Doslova nie, ale aj tak budete mať takýto pocit.

Tak ako v Austrálii aj na Novom Zélande je česť na prvom mieste. Tu mám pocit, že ešte o čosi viac. Auto sme síce nepoškodili, ale udivil nás prístup. Bola nedeľa, všetko zatvorené, a tak nám po telefonáte, kde máme zaparkovať, príjemný ženský hlas v telefóne vysvetlil – auto natankujte do plnej, odvezte sa na letisko a kľúče nechajte v priehradke. Auto môžete nechať odomknuté, ďakujeme pekne...

Nie! My ďakujeme! Za dôveru, za priateľský prístup, za príležitosť, a za krásnu krajinu na malom fliačiku Zeme! Nová Dolná Zem naozaj stojí za to!

BRAŇO BIELENÝ
Foto – autor

MILFOR SOUND, FJORDY

TYPICKÝ NOVOZÉLANDSKÝ ÚTES Z VÁPENCA

NAJLEPŠÍ TRANSPORT NA OBJAVOVANIE ZÁKUTÍ OSTROVA, BANKS PENINSULA NEĎALEKO CHRISTCHURCH

